

E L J A S
R I N K I N E N

3

LUXUS

3 Luxus

Eljas Rinkinen

3 Luxus

© 2012 Eljas Rinkinen

Päällys ja taitto: Books on Demand GmbH

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-922-0

1

Se oli kuin tavallista pienempi keskitason hotellin sviitti valmiiksi kalustettuna, kolmeksi kuukaudeksi vuokrattu ja etukäteen maksettu. Kaksi kuukautta siitä oli jo kulunut, ja kun katsoi taaksepäin, oli tapahtunut tarpeeksi, ehkä liikaakin. Oli tutustuttu seutuun ja lähiympäristöönkin, millä ei ollut juuri merkitystä, kun kymmenen vuottakaan ei olisi riittänyt. Toisaalta se, minkä oli nähnyt, riitti lopun päättelemiseen. Kun kärpänen istahtaa kattoon, se on sitä samaa kattoa riippumatta siitä, miten pienellä alalla katossa kärpänen istuu.

Pieni keittiö täydellisine välineineen teki siitä oikean kodin, vaikka lapsia ei ollutkaan. Mutta eihän niitä juuri ollut isommissakaan. Voiko perheestä enää puhua, kun yhteiset ateriat loppuivat itse kunkin pizza- ja pikaruokatarjoilun tultua tilalle? Kodit muuttuivat asunnoiksi ja asunnot hotellisviiteiksi. Kun vanhoja lehtiä selaa, niissä kerrotaan, että sillä ja sillä kuuluisuudella oli jossakin loistohotellissa vakituisesti vuokrattuna huoneisto. Siis kuin yksi kodeista. Tavallisen ihmisen kukkaron kannalta se kuulosti mielettömältä, mutta ei rikkaiden. Tulojen tietyssä pisteessä yksilön tai perheen kulutus verrattuna noihin tuloihin kävi lähes merkityksettömäksi. Jopa silloin, jos jouduttiin järjestämään kutsuja tai matkustamaan ahkerasti.

Elämä oli sillä hetkellä parhaimmillaan ja sitä kautta tavallaan pahimmillaan. Kuukauden ajan olivat haarapatterit täytyneet, jona aikana oli ollut seksivirikkeitäkin, joten asiaan tuli kiinnittäneeksi huomiota. Ja päälle odotus, miltä tuntuisi eron jälkeen. Ison eron, koska sitä ennen oli oltu yhdessä vain muutama viikko kaikkiaan, ensitapaamisesta lähtien. Ja sitä ennen sama aika oli kulunut kuvan näkemisestä. Kuherruskuukausi jatkui, ehkä se ei aivan kohta loppuisikaan, koska

keskeytyksiä oli tullut. Sehän pakkasi toistumaan, mitä oli jo ollut.

Liikkuva elämä aiheutti sen, että ei ollut eroa siinä, ollako naimisissa vai omistaa tyttöystävä. Tuli sanonnaksi, jolla ei juuri merkitystä rutiinien kannalta ollut, että kävin viikonloppuna virallistamassa suhteeni. Pari todistajaa ja neljännestunnin bumaka. Eroaminenkin oli lähes yhtä kivutonta, varsinkin kun oli avioehto, jota tosin heidän kohdallaan ei ollut. Ei ollut tarvis. Rahat olivat Angelalla, ja Kompalla kulutusoikeus niihin. Angela oli säilyttänyt entisen nimensä. Kompalla oli se, mikä oli. Ei nimi miestä pahenna, ellei mies nimeä, mikä Kompan kohdalla olikin tapahtunut. Ei kylläkään lakikirjan mukaan, mutta sillähän ei nimen pahentajana nykyään enää ollut suurtaakaan merkitystä. Julkisuushan ei ollut nuuka julkisuuden laadusta. Kunhan sitä vain oli.

Toistaiseksi Angela tuntui rakastajattarelta, ellei aivan huoralta, sillä hän teki työnsä koko rahan edestä, nimittäin oman rahansa. Käytännössä hän oli ostanut Kompan reisiensä väliin tekemään työnsä kunnolla. Siis se olikin toisinpäin. Kummin päin tahansa, asiakas-huorasuhde tarkoitti sitä, että seksin suhteen tehtiin kaikki voitava valittamatta ja jopa väsymättä. Angela halusi nussia kunnolla, koska hän osti palvelun. Se mikä ostetaan, siitä otetaan kaikki hyöty irti. Koko raha edestä, niin kuin huorat sanoivat. Tosin kääntäen heidän kohdallaan, että harvinaisen potentti asiakas sai koko rahan edestä. Ja nainen biologisesta syystä pystyi myös antamaan koko rahan edestä. Koko raha tarkoitti miehen potenssia tietyn ajan sisällä. Täysi tuntiraha.

Välillä juteltiin, miten jytkytystä parannettaisiin. Siirtämismän kannalta nykyhetki oli kylläinen. Mutta haarukan leventäminen toi mukanaan pääomakertyisiä ulottuvuuksia. Mitä hienouksia keksikin, ne olivat käytössä myöhemminkin. Yhteisapelillä se sujuu, ja kun miehen ja naisen sihdit olivat niin

erilaiset, sitä yhteispeliä ei koskaan ollut liikaa. Kiimahan oli pelkkää raaka-ainetta, kuten pallien ja pampun väliset eritteet tai lihasvoima, jolla ne saatiin liikkeelle. Tämän varaan sitten piti rakentaa Ars amatoria -tuotantolaitos.

Estetiikka ja kiima eivät operoineet samalla kaukalolla. Jos halusi estetisoida, oli vetäydyttävä eroon, silmättävä tätäkin toimitusta kauempaa kuin olisi arvioinut ostettavaa taulua, miellyttikö se eri etäisyyksiltä katsottuna. Mutta jos vain purki himoaan, tuskin näki mitään. Tavallisesti silmät kiinnikin, ja siksi oli samantekevää, oliko yö vai päivä, huone valaistu vai pimeä. Nesteiden valuttamisen pakonomaisuus pyhitti toimituksen. Tästä johtui se, miksi naisen nautintoa olisi voinut pitää keskitetympänä, koska itse ei luovuttanut mitään eikä liioin kokenut tämän menetyksen aiheuttamaa tristesseä, niin kuin karjan kohdalla. Härkä juoksee lehmää päin päätä ja häntä pystyssä, mutta poistuu hetken kuluttua allapäin ja häntäkin kuin katkaistuna. Olet tehtäväsi tehnyt, taakse poistu, karjuu luonto-niminen simputtaja, armeijan alatason kouluttaja.

Kun ihminen pyrki tekemään nussimisesta moraalisen, jopa teologisen kysymyksen, se on biologista harhaoppia. Juuri se seikka otettiin mittatikuksi korkeampiin voimiin, missä vähiten erottiin muusta luonnosta. Miksi näin kuitenkin tehtiin? Jatkuva kiima ei kelvannut perusteeksi, sillä muutkin kädelliset olivat jatkuvasti kiimoissaan. Apinoilla ei ollut tällaista kirkkoja rakentavaa teologiaa tekemään nussimisesta ongelma. Syy ihmisen kohdalla oli tietenkin ottaa sääntelyn kohteeksi seikka, joka eniten ja useimpia ihmisiä kiinnosti. Oltiin kaikki nussimispuolueen jäseniä. Kivikaudella ihmisetkin elivät yhteisöissä apinalauman tavoin. Keräilyn aikana ei väestönkasvu ollut ongelma. Nykyaikainen ihmiskunta syntyi vasta maanviljelyn myötä.

Ehkäisyvälineet olivat tavallaan tuoneet kivikauden tässä asiassa takaisin. Siitäkö johtui, että kun ehkäisytabletti tuli

markkinoille, nuoret alkoivat kokoontua suurkaupungeissa kommuuneiksi, ja alettiin puhua vapaasta rakkaudesta. Rakasta, älä sodi? Parittelu erkaantui lapsen hankkimisesta. Kun ennen lapsen tuloa ei voinut välttää, jos nussi, nyt piti tehdä lapsesta erillinen päätös. Siitä ei ollut pitkä matka keinohedelmöitykseen, ja kohta ehkä kloonijälkeläisiin. Ehkäisypilleri oli lopullisesti repinyt nussimisen irti teologiasta. Homma oli siirtynyt lääketieteen alueelle.

Näin oli tietenkin toistaiseksi vain jossakin päin maailmaa. Teologia ei aikonut luovuttaa ilman taistelua. Seikka oli riitainen sekä uskontojen sisällä että niiden välillä. Välvaiheena aborttitaistelu. Vahinkoja sattui yhä, mutta ne voi korjata. Köyhille vahinko oli entisensä näköinen, mutta varakkaammat ja koulutusta saaneet pääsivät pälkähästä rahalla, mikä myöhempiin lapsenkasvatuskustannuksiin verrattuna oli kollikorahaa. Jotkut köyhätkin olivat sen huomanneet ja jopa lainasivat rahaa päästäkseen isommasta pälkähästä. Lääkärien ammattietiikka muuttui kaksijakoiseksi. Syntymättömiä aborttoitiin ja toisessa reunassa puolikuolleita pidettiin koneissa hengissä.

Kaikki tämä kuului nussimiseen, sillä se oli nykyihmisenä olemisen perustutkimusta. Koska nussimisen seuraukset olivat todella vakavat ja vastuulliset, kymmenien vuosien ympärivuorokautinen urakka tiedossa, yhä useammat halusivat livistää siitä. Lapsenelatusruokkoja oli vaikea vastuullisilta nyhtää, ja tapahtuneista vahingoista riideltiin lapsenryöstöineen ympäri maailman. Hajottavat voimat olivat niin vahvat, että ehjä perhe alkoi olla vähemmistönä. Jälkikasvu alkoi erkaantua tavallaan tehdastuotteeksi ennen kuin se oikein oli mahdollistakaan. Spermapankkeja ja kohdunvuokrauksia. Tämä siirtovaihe aiheutti niin suuria sopeutumisvaikeuksia, ja jopa lainsäädäntö takkuili niin, että konservatiivit saivat siitä tuulta purjeisiinsa. Maailmassa

käytiin yhä nussimissotia. Ellet muussa sodassa pärjää, nussi vimmatusti ja täytyä jälkeläisilläsi maa, kuten profeteoille luvattiin ja kehotettiin.

Toista viikkoa tämä lihallinen ja aivollinen itsetutkiskelu kesti, sillä Angelalla alkoi koefilmauksia, ja mallikansiokin oli tuonut jotakin. Sen verran puuhaa oli tiedossa, ettei oloaan pelkäksi kuherruskaudeksi mieltänyt. Angelalla se oli samantyyppistä kuin Kompalla aikaisemmin, ei oikein tiennyt olevansa töissä eikä jouten. Tuhat rautaa tulella, eikä mikään niistä otanut pehmetäkseen. Kompalla ei ollut mitään, eikä liioin aikomusta panna oma-aloitteisesti tikkua ristiin, kunnes näkisi, miten Angelalle kävisi ainakin tilastollisesti aivan hulluissa havitteissaan. Eikä tänne oikeastaan ollut tultu töihin vaan paremminkin turistiksi, vaikka Angelalla kansalaisena ei ollut työhön ryhtymisenkään suhteen ongelmia kuten Kompalla. Ota tilaisuudesta vaarin, sanottiin sananlaskussakin, ikään kuin kaikki tilaisuudet olisivat olleet sen ottamisen arvoiset. Tosiasiassa monimutkaistuvassa maailmassa tilaisuudet olivat kuin lottorivit, aina se oikea karussa. Huonoihin tilaisuuksiin saattoi uhrata voimansa siinä määrin, ettei sen oikean eteen osuessa mihinkään pystynytäkään.

Mutta ei siinä kaikki, eikä eritoten heidän kohdallaan. Aktiivinen ihminen voi kehittää luppoaikoina vaikka itseään, jos ei yhteistä hyvää pystynyt kartuttamaan. Angela oli sisäoppilasvuosinaan joutunut käymään kurssin jos toisenkin läpi kaiken varalta. Eikä se ollut vain rutiinimainen taito, vaan sikiintynyt asenne elämään ja jopa omaan kohtaloonsa. Nyt Kompa otti tunteja häneltä itsepuolustustaidoissa, jotka kouluaikojen nujuilujen jälkeen olivat jääneet kesäterään lukuun ottamatta tuota vieläkin internetissä pyörivää painottelua siihen vanhaan hyvään aikaan, kun pelkkä sarjakuva siivitti mielikuvitusta. Joskus kun sitä vilkaistiin, tuntui kuin sekin olisi kuulunut Angelan kummisetien ja ottoisän

jälkisäädöksiin. Lopettakaa höpöttäminen Hitlerin viiksikul-
lasta, näillä käpälillä se on hoidettu.

Angela ei ollut juuri mitään udellut Meksikon projektista, mikä johtui ilman muuta siitä, että hän oli siitä saanut rapor-
tin toisia väyliä myöten jopa luotettavammin kuin Kompan it-
sensä suusta. Ja koska Kompa on kyttä, se todisteeksi riittikin.
Ehkä Angela katsoi olevansa jäävi sitä asianosaiselta tieduste-
lemaan lykättyään hänet sellaiseen ulkopuoliseen kontrolliin,
mihin Kompa oli puhelinkeskustelussa viitannutkin, kun ta-
paa siellä ties miten kauniita filmitähtiä. Itse asiassa Angela oli
pistäväällä katseellaan komentanut ensitapaamisessa pitämään
miestään silmällä, ja Arturohan osasi, Hollywoodin tavalla.

Olisi voinut nähdä, että parisuhde alkoi alun alkaen raken-
tua joko avoimesti tai suljetusti. Avoimessa mallissa kaveruus
oli pääasia, ja romanttista rakkautta tuskin olikaan. Tämä
muistutti vanhan ajan naimakauppoja, joissa käsin kosketelta-
vat elementit olivat vain tunnustettuja, eikä tunteista puhuttu
mitään. Sängyssäkin tehtiin aviollisia velvollisuuksia, molem-
min puolin. Uskonto auttoi siinä, kun fyysinen yhdessäolo oli
vain suvun jatkamista. Näissä liitoissa mies oli miltei alusta
asti isäntä, nainen emäntä. Uskonnollisesti katsoen puolisoita.
Pelkkä mies kelpasi aviomieheksi, ja hänellä oli vaimo, joka
tarkoitti tämän miehen kylkiluuta. Sanaan vaimo liittyi us-
kollisuus, mutta mieheen pelkkänä miehenä, kun ei käytetty
aviomies-pidennystä, ei välttämättä sisältynyt uskollisuutta.

Ei ollut tutkimusta tai ainakaan näkyviin ilmestynyt, miten
avioeroluvut suhtautuivat kaveriliittoihin ja rakkausliittoihin.
Ja miten ne aviomarkkinoilla jakautuivat. Julkinen tajunta ko-
roosti ilmeisen ylimitoitetusti rakkausliittoja. Sen suuremmalla
syyllä, kun avoliittomarkkinat olivat tulleet vesittämään tun-
nepuolta. Kaveriliitoissa sosiaalinen kenttä eli vahvasti, jopa
etualalla, ja lienee ollut pääsyy kaveruuden syntymiseen. Sen
sijaan rakkausliitoissa sosiaaliset seikat tulivat myöhemmin ja

usein tuhoisin seurauksin. Väärä yhteiskuntaluokka, koulutustaso, sietämättömät sukulaiset, paikkakunta, jolla olisi pitänyt yhteiselämä aloittaa. Asuntokysymys, elintaso-odotus, harrastukset. Jos vielä yksi tai useampi rakkauden hedelmä ehti keittiön pöytää miehittämään, ristiriitojen aiheet nousivat potenssiin. Toinen tupakoi ja toinen oli allerginen savulle, toinen ryyppäsi, toinen ei, ja jos molemmat vielä pahempi, ainakin lapsille.

Myös näistä asioista keskusteltiin väliajalla, mutta tieteellisen viileästi. Kompa oli lukenut teemasta läjän kirjoja heti murrosiän jatkeeksi. Angela ei omia kurssejaan enempää, mutta omasi vanhusten narinoista sen verran rutiinia, että keskustelu syntyi, eikä Kompan tarvinnut ryhtyä heittämään vettä kylmille kiville. Eihän näitäkään asioita olisi yksipuolisesti kannattanut jauhaa. Siitä mitä ei toisen kanssa voinut jakaa, oli parasta vaieta. Mitä ei voi sanoa, siitä on vaiettava. Oliko näillä pohdinnoilla sitten merkitystä jatkossa, jäi nähtäväksi. Kai sekin oli saavutus, että oli etukäteen tietoinen vitelikköön ajosta, jos sinne matka suuntautuisi. Silloin sai siitäkin katastrofista enemmän irti. Muutakin kuin kuhmuja päähänsä.

– Hollywoodissa innostutaan aika herkästi uusiin ideoihin, ja siksi periferioissa luullaan, että siellä on helppo päästä läpi, Kompa vaihtoi puheenaihetta eli alkoi varautua tulevaan. Kuin olisi juntattu paaluja tulevan rakennuksen perustaan.

– Mutta karsintakynnys onkin tuonnempana, sen minäkin olen huomannut, tuli vastaus odaliskimaisesta asennosta tatamilta, untuvapeittojen ja tyyntyjen seasta. Esteettisesti tilanne ei olisi parempi voinut olla, mutta pallien tyhjyyden kannalta pelkästään yök, joskaan se ei kohdistunut Angelaan henkilönä, vaan tilanteeseen. Juuri tämä yök piiskasi miehet siirtomaasotiin, itsetuhoisille ryöstöretkille luontoon, joksi edelliset olivat sadan vuoden aikana muuttuneet.

– On parempi onnistua ja epäonnistua korkealla profiililla kuin matalalla.

– Matalaa profiilia ei ole olemassakaan näyttämisen areenoilla.

– Miesnäyttelijän painopiste on hänen ulkopuolellaan, naisnäyttelijän hänessä itsessään. Kun miesnäyttelijä ilmestyy valkokankaalle, lapsikin tietää, että kohta tapahtuu.

– Ja kun nainen, miksi tapahtuu.

– Siinä se on pähkinänkuoressa. Muuta viisautta ei koko asetelmaan sisälly. Ei koko elokuvaan sisälly.

– Minun pitäisi olla sellainen nainen, jonka vuoksi kannattaa tapahtua. Vaikka olisin feministin roolissa.

– Roolilla ei ole mitään merkitystä, vaan sillä, minkä arvoisena itseäsi pidät. Katsos, kysymys ei ole vain sinun läpikäymistäsi, vaan siitä, miten sinä testaat myös heitä ja heidän systeemejään. Jos ei kaikki, ainakin se.

– Minun on asennoiduttava täällä käyntiin kuin huvipuiston aavetunneliin. Mitä elämyksiä se pystyy minulle tarjoamaan?

– Paikkoja hakevat nuoret tekevät sen virheen, että ovat valitsijoiden edessä kädet pystyssä kuin orjat. Kiepauta vain rengas minun nenääni, ja olen sinulle kiitollinen koko lopun elämäni. Varsinkin, jos minulla on romanttinen tyttöystävä ja asuntolaina haussa. Pienten ihmisten mitättömistä toiveista kasvaa maailmantuho, kun niin monet tahtovat vain niin vähän. Oman murrosikäisen onnenkuvitelmansa paapomista kuviteltuun eläkeikään asti. Älä nosta käsivarsiasi ellei se kuulu rooliin. Koska onnistumisen mahdollisuus on lähes olematon, sen edessä ei pidä kumartua kiitollisena suutelemaan maata. Siihen pitää suhtautua kuin yksikätiseen rosvoon tai mihin tahansa arpapeliin. Kaikki kuuluisuudet ovat vain kasvoja väkijoukossa. Täkäläinen elokuvakin pulavuosikymmeneltä, jota minä mieluummin nimitän viiksivuosikymmeneksi.

Kuuluisuus on vain huminaa yleisön korvien välissä, joillekin kiusallista tinnitusta.

– Kun olemme täällä jo olleet kaksi kuukautta, ja vain yksi on jäljellä, Hollywoodilla ei ole enää paljon aikaa saadakseen minut käyttöönsä. Arturo tosin sanoi, ettei se vielä merkitse kaikkea.

– Jos Arturo tietää, että hänellä on herkkupala hyppysisään, tietenkin hän tähtää pitemmälle. Se on hänen etunsa. Niin pitkän linjan manageri tai agentti toimii. Jalkapallojoukkueisiin värvätään murrosikäisiä ja jopa nuorempia poikasia. Sinun henkilökohtaiseksi pääomaksesi jää se, mitä ehdit saada itsellesi tästä vierailusta.

Siinä kohtaa Angela painoi etusormensa Kompan suulle. Retkottaen puolittain päällä ja sävyä vaihtaen hän sanoi:

– Olen siirtänyt tämän sanomista epäröiden, miten siihen suhtaudut, kun sanot miehiä sioiksi. Mutta kun olet prepannut minua filmisakaaleja vastaan, olen maksavalla puolella. Testasin ajatuksiasi siellä kurssilla. Minun nenälleni eivät opettajatkaan hyppineet. Siksi kimppuuni usutettiin vakoi-lijoitakin.

– Viimeinen sana jäi kuitenkin heille, kun sijoittivat loppunäytelmään kasvoillesi sen hirmuisen noidannaamion. Näytti kuin olisin sen jossakin vanhassa elokuvassa nähnyt. Aitoa rekvisiittaa oppilaitoksiin. Nykyään niitä myydään huutokau-poissa tuoreeltaan.

– Mutta onneksi Arturo ja pari muutakin kykyjenetsijää ehti minut nähdä. Tulivat aivan alussa kuin olisivat pelänneet jotakin pimittämistä.

– Oli kai siinä muukin syy. Halusivat nähdä teidät tuoreina. Yrititkö kaupitella minua niille toisillekin?

– En, koska Arturo oli ensimmäinen. Ja ne kaksi olivat WASP, joten en senkään takia. Ajattelin, että olisivat nähneet sinut kilpailijanaan, kuten olet kertonut sinulle aikaisemminkin

käyneen. Teilläpäin kun tuosta WASP-syndroomasta, kuten sanoisit, ei olisi ollut hyötyä.

– Siitä voi vielä tulla hyötytekijä, kun rajamme ovat avautumassa. Mutta tietenkään en ole tätä etua enää poimimassa. Sen takia minun kai pitikin tulla tänne. Muuten loppunäytöksessä sen näköistä irtokaveria ei ollut.

– Mutta minulla on päiväryssäni kaksi koefilmausta, joten se toinen on sittenkin muistanut minut. Ja ehkä toinenkin vielä, kun odottaa, miten muut ovat reagoineet.

– Ja hykertele käsiään, jos mitään ei kuulu. Arvasinpas, ettei hänessä sittenkään ollut ainesta.

– Mutta jos hän jää toimistoiheen soittamaan lehdellä?

– Kumma kyllä, siitä ei seuraa läheskään samoja itesoimuksia kuin jos olisi iskenyt kätensä paskaan. Käden voi äkkiä pestä, mutta toinen mahdollisuus voi viedä satoja miljoonia. Kauheasti pidetään ääntä siitä, miten keksimme sen ja sen tulevan tähden, mutta ei juuri koskaan siitä, miten pitkä liuta muiden keksimiä leijaili organisaatiomme läpi kuin pölyhiukanen. Onneksi yksi ohjaaja kauan sitten, kun kehuttiin hänen nenäänsä keksiä tähti, tiuskaisi: – Minä en keksinyt Clark Gablea, vaikka hän oli käsissäni.

Tämä vanha Jymyhumussa ollut sohaisu nauratti Angelaa, eli siinä oli ytyä.

– Muuten, Alicia sanoi, että sinun pitäisi mennä tervehtimään häntä, tyttö sanoi hikattuaan naurun pois.

– Hän ei ole minua sittenkään unohtanut, mutta hoitaa sen naisten tapaan naisten kautta. Alan tuntea itseni tärkeäksi tässä pyörityksessä. Kohta mennyt elämäni on vain pahaa unta. Vai sanoisiko päinvastoin. Hyvästä unennäöstä on pahoinkäyneen ilkeä herätä.

– Hän hoitaa sen tietenkin siksi tällä tavalla, koska ei halua joutua kilpailutilanteeseen kanssani.

– Vaikka olet vaimoni, kultaharkoilla painotettu?

– Hän haluaa, ettet kieltäytyisi minun takiani vierailukutsusta. Tuollaisia verukkeita, kuherruskuukautemme on kesken. Sain käsityksen, että hän pitää sinua houkuttelemisen arvoisena. Hoidit postisi Meksikossa niin hyvin.

– Ja kun näin muka on, sinulla ei ole mitään sitä vastaan, että vierailen hänen luonaan.

– Niin kuin ei ollut Meksikoon menoa vastaankaan.

Tyttö kääntyi kyljelleen, otti Kompan korvolehden sormiensa väliin ja sanoi hitaasti:

– Hän tilasi minulta itselleen lapsen.

– Ja mitä sinä sanoit?

– Sanoin, että toimitetaan.

– Aivan kylmästi ilman miettimisaikoja?

– Jos on minulla töitä, miksi ei sinulla?

Amatöörikyttä K. Kompa odotti Meksikon kokenuksen jälkeen lisätilauksia, jo aavistettavissa sen perusteella mitä koettu. Ja kun pohjalta ponnistaa ja varvas sattuu pitämään, lentorata voi singahtaa tolkkuttomuuksiin suunnasta nirsoilematta. Ja jos siihen lentoon yrittää hankkia omaakin osuutta ja jopa ansiota oli anteeksiantettavaa vapaan yrittämisen maailmassa. Joko aivan yksin tai tiimin jäsenenä. Eikä tiimin koostumuksesta koskaan voinut mennä takuuseen.

E L J A S   R I N K I N E N

ISBN: 978-952-498-922-0

www.bod.fi

